

[Thorvil Kristensen.]

striktioner. Hvis det havde været problemet, ville jeg have foretrukket told, men nu ved vi, at restriktionerne under alle omstændigheder i løbet af nogle år kan ventes afviklet i forhold til alle lande, og derfor er spørgsmålet ikke længere told kontra restriktioner. Det er for restriktionernes vedkommende kun et spørgsmål om det tempo, hvori de skal afvikles, og det ville, ikke mindst fordi vore eksporterhverv bliver en stigende del af vort samlede erhvervsliv omfattende både landbruget, fiskeriet og en stærkt voksende del af industrien, have været ønskeligt, om vi ved en mere gradvis afvikling af importreguleringen kunne have gjort det muligt at nøjes med noget lavere toldsatser.

Jeg vil derfor undlade at stemme ved afstemningen om de to lovforslag.

Finansministeren (Kampmann): Vi står så i dag over for gennemførelsen af en toldreform. Det er ikke noget, der sker alt for hyppigt inden for hvert århundrede. Vi husker toldreformerne fra 1797 og 1863 og fra dette århundrede toldreformen af 1908. Jeg er ikke tilbøjelig til at medtage de ganske vist ikke helt ubetydelige ændringer, der skete i 1924 under betegnelsen toldreform, da der ikke skete meget i øvrigt med toldtariffen. Vi får altså i 1960 en toldreform, som formentlig får datoen den 29. februar. Det bliver ret let for skolebørnene at huske.

Vi begyndte arbejdet med fremsættelsen af toldlovsforslaget den 28. oktober 1958. Det var det forslag, som indeholdt en kodificering af hele toldforvaltningen, og hvorved bl. a. toldforordninger og plakater helt tilbage til det 17. århundrede kunne falde væk. Endvidere gik vi over til en ny nomenklatur, Bruxellesnomenklaturen. Jeg erindrer den drøftelse, der var om, hvorvidt dette var nødvendigt, men jeg håber, alle i dag vil erkende, at det var meget gavnligt, at vi fik dette arbejde til side på det tidspunkt; ellers havde det formentlig været næsten umuligt at komme igennem med det afsluttende reformarbejde i denne samling.

Samtidig med, at vi gik over til en ny nomenklatur, måtte der naturligvis ske — det kunne ikke undgås — ændringer af en

række satser. Vi gik også i højere grad over til værditold, hvilket gav anledning til mange betragtninger over, hvorvidt den toldlov, som var resultatet af dette arbejde, der sluttede den 28. januar 1959, kunne siges at indebære reelle toldforhøjelser. Jeg mener stadig ikke, det var tilfældet. Nu da vi står over for afslutningen af anden halvleg, nemlig tredje behandling af dette toldlovsforslag, vi fremsatte den 10. november, og som forhåbentlig bliver vedtaget med stort flertal i dag, kan man derimod nok sige, at der er sket en række toldforhøjelser. Man må også erkende, at en del af de nedsættelser, der er foretaget, nok betyder nedsættelse af toldsatserne, men på andre områder kan betyde øget beskyttelse i det omfang, det drejer sig om en nedsættelse af satserne, der vedrører råvarer og andre ting, der indgår i dansk produktion.

Jeg tror dog alligevel, jeg må have lov at sige, at også toldreformen af 1960 bevarer Danmark som et lavtarifland. Det kan man med god samvittighed stadig hævde. Derfor er der ikke så megen bund i de udtalelser, der også i dag er faldet fra partiet venstre om, at der ved dette toldlovsforslag gennemføres en fordyrelse af varerne her i landet. Jeg mener, det er rigtigt her at påpege, selv om jeg har gjort det før, at den anden vej, den, som partiet venstre har anvist, ville have medført toldforhøjelser i et ganske andet omfang, end der er tale om i dag. Derfor skal man nok bevæge sig lidt forsigtigt, når man retter anklager mod det brede flertal, der i dag står bag den nye toldlov.

Men så er der en anden ting, som jeg også er nødt til at gentage, og det er, at man ganske glemmer i argumentationen, at ved overførslen fra bunden liste til friliste vil slutresultatet på en lang række områder — og på en række af de områder, hvor der er foreslået toldforhøjelser — blive en billig-gørelse af varerne. Det er en ting, som jeg i og for sig havde troet netop venstre var klar over, for jeg har altid forstået, at det var motiveringen for den stærke interesse for liberalisering. Jeg synes i øvrigt, at det ærede medlem hr. Thorvil Kristensen måske ikke lagde helt tilstrækkelig vægt på virkningen af liberaliseringen på priserne; det var måske ganske rimeligt, da omkostnings-